

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEK LAP

ALMASZEDÉS

Az Uj Cimborá nagy rajzgyűjteményéből. — Mercurea-Ciuc-i gyűjtés.

1936. SZEPT.

20.

IV. ÉVFOLYAM

27. szám

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 6-87.

APRÓSÁGOK TARKASÁGOK

Toborzó dal.

Megérett a kender megérett a búza
A mezőn az ekét két tulok is húzza.
Toborzó van mostan kispajtásom jössz-e?
Olvasd a Cimborát, tartsunk itt mind össze.
Ennél jobb barátod, meglátod, hogy nem lesz.
Ez, csak a jóra int, a rosszra sohsem vesz.
Én is toborozok, te is toborozzál,
Apát is, anyát is, mást is ide hozzál,
Ide a toborzók vidám seregébe.
Akár elejébe, akár a végébe
Toborzó van mostan, kis pajtásom jössz-e?
Én csak azt mondanám: tartsunk itt mind össze.

F. LÁSZLÓ MARCELLA.

Toborzó.

Az októberi számainkban közölni fogjuk a nyári toborzó eredményeit. Ki hány kis tábor-tagot szerzett. Ugyanakkor a jutalmakat is elküldjük.

A szeptemberi toborzások már a téli toborzó versenybe számíttatnak be. Toborzóversenyünk legújabb eredménye: Pozsár Piroska Braşov Gergely Évit Braşov. Ónody Rózsi Turda Simonffy Józsefet és Némethy Bözsikét. Soós Juliska II. g. o. t. Cluj Eitner Agneskát Cluj. Placsintár Erzsike Cluj Sturmi Miskát Békésgyula. Ady Mariska Huedin: Báldi Pop Klára, Diamanstein Manó, Kovács Edithkét Sft. Gheorghe.

Szindarabok karácsonyra és új ajándék mesekönyv.

Úgy, mint az elmúlt években is, összeállít az Uj Cimborá karácsonyra szindarabsorozatot a régi számokban megjelent szindarabokból. Több apró szindarab fordul elő a sorozatban, karácsonyra és más alkalomra a sorozat ára portóval 25 Lei. Megrendelhető F. László Marcella főszerkesztő címén.

Ezenkívül tervbe van véve több gyermekkönyv kiadása is. Így F. László Marcella mese gyűjtemény címen egy szép ajándék mesekönyv karácsonyra. A többi kiadásra készen álló könyvről később fog írni az Uj Cimborá.

Hófehérke.

Írta: Dr. Dobos Ferenc.

Mikor olyan kicsi voltam, mint itt sok barátunk, kiket első sorokban a — nagyok előtt látunk: legboldogabb voltam, hogyha mesét mondtak nékem. Napestig elhallgattam jó anyám ölében.

Hallottam már azóta — száz helyen szép mesét: de legszebben mégis csak — Édes Anyám mesélt. A törpék... Az óriások!... A vasorrú bába!... S hogy lehetett bejutni az — elátkozott várba!... Tündérek sok csodadolga!... Fű, fa, mely beszélhet!... Emlékük is elsodorta — félszázad telt el azóta — ez a nehéz élet. De e hosszú időn át is egy mese emléke — él lelkemben s e mesében a szép Hófehérke.

A lelkemben sokszor szinte — fájó érzés támad, boldog gyermekkorban hallott — szép mese utánad! Ha még egyszer elmondva, úgy — hallhatnádak téged: újra visszaálmodnám a boldog gyermekséget.

Hogy szóbajött a napokban az, hogy én itt mára, mesét mondjak, kimentem a Budvár oldalára. Ott nem zavar senki. Hátha Hófehérke dolga — eszembe jut s elmondhatnám — itt. Biz' az jó volna. Gondolkozva mendégéltem s hát egyszer mit látok! Egy helyen a hegyoldalban egy folyosó tátong. Ajtó is van a végében! Százszor jártam ilten s soh'se láttam. Mi lehet az? Már csak meglekintem.

Odamentem. Kinyitottam. Nyikorgott a sarka. Látszott, hogy nem igen szoktak ki- s bejárni rajta. Szemem-szájam csak elállott a csodálkozásba, mert ahogy a küszöbön beléptem, egy szobába értem; egy nagy asztal volt a szoba közepében s az asztalnál egy vén ember olvasgatott épen. De milyen öreg volt az! Hófehér szakállá leért egészen a földig, pedig ép felállt. hogy megnézzé, ki jön hozzá annyi idő múlva! Mert nem igen van módja, hogy vendégét el-unja. S így dörmögött:

— No! megint eltölték száz évet. Ha éppen száz nem volna, nem látnádak itt téged. Száz év végén hasad a föld itt meg egy órára s bejöhét, ki épen akkor ezt a helyet járja; bejöhét és megkérdezhét a mulból valamit, mire engem ez a sok-sok könyv — már régen tanít. E sok könyvben — csupa könyv volt fala a szobának — le van írva minden történt dolga a világnak.

S hogy hiába ne töltssem el ezt a ritka órát, megkértem, hogy mesélje el Hófehérke dolgát.

Leül; engem is leültet s míg szólna, azelőtt — homlokát megsimogatja s köhént egyetkettőt.

(Folytatjuk.)

Új tanévben.

Az Új Cimborának írta: **Földes Zoltán.**

Fel dologra, kisdiaók!
Nem lehet már fogni rákot,
Sem halászni, madarászni,
Zöld berekben fákra mászni;
Versenyt futni nyári széllel
Nem lehet már szerte-széjjel.
Jőjjetek!
Itt az idő, a dologra!
Szaporán a kis padokba
Üljetek.

Vár a tábla, hiv az irka;
Aki lótni-futni bírta,
Lássuk, itten mily legény lesz:
Ért-e majd a számvetéshez?
Itt a könyv, a toll, a plajbász;
Rajta, fogd a kézbe, pajtás!
Hogy forogsz?
Hogyha bizol Jézusunkba',
S kis kezeden ég a munka
Győzni fogsz!...

Uzonka legendája.

Írta: **Szotyori Lajos.**

Sok, sok esztendővel ezelőtt hatalmas kényúr tartotta zsarnoki hatalma alatt a vidéket, Morgó volt a neve, bevehetetlen vára ott állott a Murgó hegyén. Mondják, hogy valaha vidám, jólelkű ember volt, de felesége halála után — kit nagyon szeretett — buskomorrá és mind kegyetlenebbé vált, ezerszer jaj volt annak, akinek baja akadt vele.

Két gyermeke volt a kényúrnak, egy fia Baczon, hatalmas, erőstermetű, de apjánál még vérszomjasabb és kegyetlenebb. Ha néha kedve szottyant és alászállott a sásfészekből, duhaj cimboráival végig rabolta az egész vidéket.

Annál áldottabb lelkű volt a várur leánya Uzonka, gyógyítója a betegeknek, táplálója a szegényeknek, kosarából mindig került egy darab kenyér az éhezőknek, orvosság a betegeknek s szívéből résztvevő szó minden bánkodónak. Apja zsarnokságát, testvére kegyetlenkedését mindig igyekezett jóvátenni, titokban visszaadogatta a rabolt kincseket, sokszor szabadította meg a rabságba ejtetteket. Dajkája az öreg Sugó volt, örömeinek és bánatának osztályosa, jócselekedeteinek részese. Szép-ségének és jóságának híre hiába terjedt messze vidékre, az őrtoronyban a vigyázó harsonája nem zendült azért, hogy kérés előtt bocsássák le a dobogó hidat.

Murgó várával átellenben, karcsubb, de valamivel magasabb hegyen állott Pilisvár, melynek ifjú urát Piliskének hívták. Hatalomra, gazdaságra nézve, semmivel sem állott alább Morgónál, de szelid, jóságoslelkű. szülei emlékéért tisztelő, hűséges jóbarát, minden bajba jutott emberen segítő. Lelke vágyakozott egy megértő társ után, barátai azonban hiába biztatták, hogy kopogtasson, mint kérés, Murgó vár kapuján. „Eb apának kutya kölyke”, mondotta az akkori idők nyers szólása szerint s egy pillanatig sem hitte azokat a híreket, amelyek

Uzonka jóságáról keringtek a vidéken, egymással pedig nem találkoztak soha.

Egyszer Baczon duhaj cimboráival, rabló utjából visszatérően Pilisvár alá érkezett, ahol éppen Piliske táltós paripáit abrakoltatták. — Csodálatos paripák voltak ezek, minden évben egyszer abrakolták csupán, de akkor tüzes paraszat adtak nekik. Nagy máglyákat raktak szinbükkfából s mikor a máglyák parázssá égtek, akkor bocsátották oda a táltósokat, amelyek egy egész évre habzsolták tele magukat parázssal. Baczon és társai sokszor hallottak e paripákról s számtalanszor látták őket, mikor a szélvész gyorsaságával vágattak a földön, vagy húztak át a levegőn, — próbálták is szerezni belőlük, kád aranyat is ígértek darabjáért, Piliske azonban szóban sem állott velük. „Most miénk az egész ménes” — kiáltott fel Baczon, a cimborák szeme összevillan s már készen a rablási terv. „Hagyjátok a paripákat békében uram”, kérte őket Piliske egyik vitéze Bükkszád, — „ha gazdám észreveszi terveteket, nem lesz jó belőle”. „Csak had jöjjön urad”, válaszolta gögösen Baczon, enyéim a lovak s ha sokal okoskodik, miénk lesz a vára is, vassal fizetünk meg érte”. Alig mondta ki e szavakat Baczon, mellettük termelt Piliske s csendesen szólott: „Többször mondtam már, hogy nincs eladó lovam”. „Eddig kértem őket” — válaszolt Baczon — „most már nem is kérem, hanem veszem” s már is villant kezében a kard, Piliske azonban serényebb volt, csillagos buzogányával úgy sújtotta főbe a rablót, hogy élettelenül rogyott össze s egy hang nélkül lehelt ki fekte lelkét.

A megszeppent cimborák paizsaikra emelték a halottat s úgy vitték fel Murgó várába. Az öreg Morgó — fia holttestét megpillantva s a történetet megértve — éktelen átkozódásra fakadt s fegyvertermében rohanva, maga hozta

többszázszáz buzogányát a vár udvarára. „Megfizetek a fiamért”, hörögte vérbeborult szemmel s Pilis várát célozva lóbálta meg a hatalmas buzogányt feje felett.

Bizony jaj lett volna Pilis várának, minden benne lakójának, ha nincsen ott a Ciuc-i hegyek varázslója Mitács. A varázsló, Piliske jó barátja, a gonosz tervet észrevéve azonnal, sűrű felhőbe borította a várat s a repülő buzogány a hegy derekát érte. Ma is látszik a helye, örökre kopaszon maradt ott a Piliske hegye, fa nem nő, virág nem nyílik, fű nem terem ott, de drága bővizű forrás fakadt fel az ütés helyén innen is túl is. Az innensőt bőforrásnak nevezi a nép, ebből ered a Baczon pataka.

Világra szóló nagy pompával temették el Baczon vitézt, 50 harci paripát, 100 vadász ebet, töméntelen kincset összes fegyvereit, sőt Dajba nevű kedvesét is eltemették vele. Nagy sírhalmot hordottak össze s Murgó várából útát készítettek oda, a sírhalmot ma is kis-murgónak nevezi a nép.

Be sem heggedtek a sebek, melyeket a vitézek a gyász jeléül magukon ejtettek, mert a régiek vérkönnyeket sírtak, jóformán ki sem józanodtak a toron megívott bor mámorából, már is gyülekezőre szólott a Murgó vár vigyázójának kürtje a kapu-toronyban. Egymás után robogtak fel a várba hadaikkal: Kölcs, Muhács, Nádas, Rezes, Pisztrang, Szállvány, Árnyék, Setét, Likat, Csinod, Barót, Telegd, Bibarcz, Beret és a többiek. Jöttek Baczont megboszszulni, érte vért hullatni, Piliske vitézt elveszteni, várát lerombolni, minden katonáját halomra ölni, hogy legyen, akik szolgáljanak nekik a Nap mezején.

De bezzeg nem pihent Pilisvár ura sem, jól tudta mi következik, várából láthatta a csapatokat, hallotta azok robaját. Itt is megzendült hát a hívó kürt szava és zengésére Bükkszád, Mikó, Ivánka, Málnás, Szilas, Hámor, Kupás, Kászon, Gyertyás, Bodvaj, Tusnád és még sokan gyűltek össze vitézeikkel, bizonyosságot tenni a barátságról és vért hullatni erte.

Sokáig tartott a harc, rengett a föld valahányszor összecsaptak, míg Murgó nagyobb és erősebb serege a várba szorította vissza az ellenséget s talán erőt is vett volna Pilisváron, ha nincsen ott Mitács, de a varázsló, valahányszor ostromot intéztek, mindannyiszor sűrű felhőbe burkolta a várat s így az ostromlóknak végül is vissza kellett vonulni anélkül, hogy megbosszulhatták volna Baczon vitézt.

Elmúlt az ostrom, de nem múlt el Murgó vár urának haragja. Vára tornyában ülve, folyton Piliske várát nézte s egymásután kovácsolta a terveket annak megsemmisítésére.

Hónapok teltek el s egy szép őszelejű napon az öreg Murgó lejött vára tornyából, Uzonka

virágos kertjébe. Hiába volt ősz, a kertben csodálatos szép virágok nyíltak, de a legcsodálatosabb virágok mégis Uzonka és Piliske vitéz szívében nyílottak.

Murgó várában ugyanis Baczon halála óta annyit beszéltek Piliske vitézről, vitézségéről és gazdaságáról, paripáiról és aranyairól, hogy Uzonka majd meghalt a kíváncsiságtól, hogy megismerje, kívánságát elpanaszolta öreg dajkájának Sugónak, aki az öreg dajkák kitanultságával módolta ki, hogy a fiatalok találkozzanak, találkozni pedig egyet jelentett azzal, hogy megszeressék egymást.

Azon a szép őszi napon is, az Uzonka virágos kertjébe, kart-karba öltve állottak egy tiszafa-bokor mögött s arról beszéltek, hogy Piliske mindent félretéve, megkéri Uzonka kezét, mikor felhördülő kiáltást hallva megfordultak az öreg Murgó állott előttük.

Piliske vitéz azonnal előlépett, mielőtt azonban szólhatott volna az öreg kezében megvillant a fegyver, hatalmas erővel sújtott Piliske felé. Uzonka az utolsó pillanatban kedvese elé vetette magát s felfogta a neki szánt csapást, az ő szívért járta át a vas. Mint tört liliom omlott porba, omló vérét mohón itta fel a szomjúhozó föld.

Az öreg Murgó pillanatig maga elé meredt, majd fegyverét eldobva magát átkozva rohant várába fel. Szélnek eresztette vitézeit, összetörte fegyvereit, szétszórta kincseit, majd megsemmisítette várát. Mi lett a vége, senki sem tudja, hihetőleg fia sírján lehelte ki lelkét.

Piliske vezér bánattól megtörten vette karjaira halott kedvesét s vitte várába fel. Senki sem látta az óta. Mikor köd üli meg Piliske ormát, a néphit az tartja: eső lesz. Igen, a köd a Piliske vezér örök bánatának fellege, az eső pedig az ő könnyei, melyekkel siratja Uzonkát.

A régi virágos kertben pedig, hol Uzonka vére kihullott, drága forrás fakadt fel, vize szomjúhozónak üdülés, betegnek gyógyulás s a forrás neve Uzonka.

Haragszik a jó Isten

Irtá: Pósa Lajos.

*Haragszik a jó Isten a
Rossz fiukra, rossz lányokra
Ha rájok néz: arca boros,
Ostorát is pattogatja.
Mennydörögve szól hozzátok
Rossz fiuk és rossz leányok.*

*De kibékül a jó Isten,
Ha jó fiut, jó leányt lát:
Örömeben virágot szed
S köt belőle szép szivárványt.
Mosolyogva néz le rátok,
Jó fiuk és jó leányok!*

Jan Wolski: Meséből valóság.

Fordította: Kormos Jenő.

(16. folytatás.)

— A Hajnalka indítványát nagyon jónak találom, — felelte a tanárnő. — Maguk is úgy vélekednek, leányok?

— Igen, igen, nekünk is az a véleményünk!

— Jó. És ki marad itt maguk közül?

Nyomban két leányt választottak: Hajnalkát, mint az otthoni szövetkezet képviselőjét és Wanda nevű barátját, ki iskolai szövetkezetükben a felügyelői tisztséget viselte.

*

Másnap reggel korán már benyitottak az áruházba.

— Egy vidéki iskolai szövetkezet képviselői vagyunk és szeretnők megismerni az önök áruházát és egyesületük egész szervezetét.

— Szívesen szolgálók felvilágosítással. Én vagyok itt a főnök.

A főnök egy kis irodahelyiségbe vezette őket. Udvariasan helyet kínált a vendégeiknek. És mindent részletesen elmagyarázott, ami őket érdekelt.

*

A csoporthoz hatvannégy iskolai szövetkezet tartozik. Összesen tizenkétezer gyermek és ifjú tagot számlálnak ezek a szövetkezetek.

Régebben, mikor még a csoport nem működött, minden szövetkezet saját erején szerezte be az áruszükségletét, de mindenért sokkal többet kellett fizetnie akkoriban, mert a rendelt mennyiség aránylag nagyon csekély volt.

És ezelőtt négy évvel több szövetkezet elhatározta, hogy közösen fogja beszerezni áruját. Egy iskolai szövetkezet helyiségében rendeztek be maguknak raktárt. De az már az elején nagyon alkalmatlannak, szűknek bizonyult arra a célra; később még alkalmatlanabb lett, mert gyors egymásutánban csatlakoztak hozzájuk az újonnan alakult szövetkezetek; azoknak pedig mind több és több áru kellett.

Egy félév múlva tartott nagygyűlésen a szövetkezetek elhatározták, hogy egységes csoportba tömörülnek.

Az iskolai szövetkezetbeli raktárt más, nagyobb helyiségbe tettük át, de csakhamar ez is alkalmatlanná vált a napról-napra szaporodó áruk befogadására és így ezelőtt két évvel ide helyeztük át raktárunkat.

*

Azért az előbbi helyiséget is megtartottuk. Ott vannak a mi kis üzemeink. Fűzet-gyárcska és könyvkötészet. Az általunk készített fűzetek sokkal kevesebbe kerülnek nekünk, mint a kézen vásároltak. Azonfelül pedig az az előnyük

is megvan, hogy saját szükségünk és tetszésünk szerint készíthetjük áruinkat. Papiranyagunk kitűnő minőségű és munkánk elsőrendű. Hasonlóan a könyvek kötése is sokkal erősebb a saját műhelyünkben, mint más üzemekben.

Ha érdeklik önöket, megtekinthetik műhelyeinket.

— Nagyon érdekelnek!

*

Városunk gyermekserege és egész ifjúsága csak a szövetkezeti boltokban, vagy pedig nálunk — a központi áruházban szerzi be írószerszámait és tankönyv szükségletét. Sohasem vásárolnak máshonnan.

De nemcsak iskolai könyveket vásárolnak tőlünk, hanem általában mindenféle könyvet, mire az ifjúságnak szüksége van.

*

Raktáron tartunk teljesen új és használt, de jó állapotban tartott könyveket.

*

A csoportnak nagy könyvtára van. Csaknem kilenc ezer kötetből áll. A könyvtár mellett — újságolvasó is van: szép nagy szalon, huszonnégy olvasóasztalkával. A város csaknem minden iskolásgyermeké és egész ifjúsága megfordul ott minden délután. Hangszórós rádió és távolbalátó készülékünk is van.

A szalonban gyakran tartanak műkedvelő előadásokat, hangversenyeket, felolvasásokat és mozgóképes bemutatókat.

Megjegyzem, hogy saját film-vetítógépünk van, melyet a csoport készséggel odakölcsönöz egyes szövetkezeteknek.

Fiatalkorunk alakulat vagyunk még, így nem sok időnk volt a cselekvésre. De reméljük, hogy tevékenységi körünket csakhamar nagyobb és nagyobb területekre fogjuk kiterjeszteni. A gyermekek és az ifjúság nagy lelkesedéssel vesznek részt a szövetkezeti munkában, melyet úgy tekintenek, mint a legkellemesebb játékot.

*

Hajnalka és Wanda számára olyan gyorsan telt el a nap, a csoport különféle osztályainak látogatása közben, mintha csak egyetlen percből állott volna.

Mindenütt voltak, mindent láttak. Magukkal vittek tíz és egynéhány fényképet és egész kis csomagra való alapszabályt, házirendet, könyvelési mintát és még sok mindent, amiből tanulni lehet.

(Folytatjuk)

Kinyilott a sok szép őszirózsa.

Kinyilott a sok szép őszirózsa
Eredj Kató, tépj néhányat róla;
Szakíts mellé violát meg szegfűt
S az egészét majd ügyesen csokorba rendezzük.

Édesanya a kórházban fekszik
A zord falat bámulja napestig,
Ha asztalán ott lesz a bokréta
Fáradt szeme, könnyes szeme reá tapad néha.

Majd elmondják e virágok neki
Két kislánya: Kató meg a Teri
Gondol rája s imádkozik érte:
Hogy az Isten meggyógyítsa s hazahozza végre.

L. ADY MARISKA.

Perecet vegyenek!

Irtá: F. Vadnai Hermin.

Majdnem tíz óra volt. A pékműhely udvarból fűgén jöttek ki az inasok a perces rudakkal. Mindegyiknek megvolt a maga árúsító helye. Az egyik a főtérre sietett, a másik az állomáshoz, a harmadik a kaszárnya irányába, negyedik a legkisebb, az iskola felé igyekezett, hogy a tanulók tőle vegyék tízórai perecüket.

— Perecet ve-gye-nek! Perecet ve-gye-nek! — hangzott a kis pékinas kínálása. Éppen időre érkezett az iskolához. Vidám csöngetés hallatszolt az épületből; a gyermekek hangosan zsibongva, nevetve tódultak a tágas udvarra. Kisebb-nagyobb csoportokban beszélgettek, kergetőztek, játszadoztak.

— Perecet ve-gye-nek! Perecet ve-gye-nek! Friss pe-re-cet!

A rácsos kerítés előtt állott Gyurka, a kis pékinas; boldog nevetéssel ismételte a „friss pe-re-cet”; oly boldogan, mintha ajándékot hozott volna kis társainak, kik iskolába járhattak. Bedugta a perces rudat a rácsra, a fiúk pedig levették róla a fehér vászonkendőt s rendre lehúzták egy-egy peracet maguknak; az árát pedig Gyurka kalapjába dobták. Pár perc alatt majdnem minden percec elkelt. De csak majdnem mind. Az iskolás fiúk egy része magával hozott kenyert, vagy almát tízóraihoz s Gyurka tudta, bármilyen hangosan kínálná is a friss peracet, többet, mint eddig, úgy sem tudna eladni. Leült hát a kerítés falpárkányára, letakarta megmaradt perceit s nézte az iskolaudvart.

Az őszi nap kedvesen, simogatóan sültött a hancurozó gyermekhadra. Gyurka majdnem minden fiút névről ismert. A komoly, csöndes Pali s a virgonc Peti testvérek voltak; a főtér közelében laktak. Gyuri a szomszédjuk volt; Dénes is. Pali Gyurival s Miklóssal járt egy osztályba. Peti Dénessel és Karcsival tartott jó barátságot.

— Oh de jó volna veletek együtt iskolába járni; együtt tanulni, együtt játszani, sétálni.

Vajjon melyik fiúval barátkoznék akkor? — gondolta magában a kis pékinas.

— Azzal a kis matróruhással, aki a hátsó kerítésnél gombozik? Vagy Bandival, aki a porondba rajzolni szokott? Nem, mégis csak Petivel, En csak a jó fiúkkal játszanék, mert nem szeretek verekedni, mint Dini, aki minden ok nélkül oldalba könyököli a nálanál gyöngébbeket. Nagy legény vagy, Dini! Ha már mindenáron verekedni akarsz, miért nem kötsz náladnál nagyobbakba?

A nap mind melegebben sütötte Gyurka hátát. Jót esett a sütkérezés, édes semmittevés. A gyermekek lármája kissé alábbhagyott. A gesztenyefák lehullott lombjában turkáltak; itt-ott még találtak egy-egy gesztenyét is. Lefejtették tüskés zöld burkát s előbukkant a nagy, barnahéjú fényes gesztenye.

Gyurka nézte, nézte az iskolásfiúkat, mind jobban esett a pihenés, mind melegebb lett körülötte, mind csöndesebb. Azután, mintha eltűntek volna az udvarról a fiúk. Hirtelen fölkapta fejét. Tényleg nem volt már senki az udvarban. Tovább menni azonban még sem tudott. Feje fáradtan hanyatlott vállára s — elaludt. Az őszi nap elringatta, elaltatta, melegével betakarta.

Egy óra múlva újból csöngettek az iskolában. A fiúk nyugodtabban jöttek ki az épületből, mint az előbb; sapkában, könyvestáskával hazafelé igyekeztek.

— Nini, a perces Gyurka elaludt, — nevetett csúfondárosan Dini. — Tréfáljuk meg s dugjuk el a perces rudat.

— Ne bántsátok szegényt, — lépett közbe Pali, — hiszen nem vétett senkinek. Hagyjuk inkább aludni.

— Az nem lesz jó, — vélte Peti. — Felébresztem, nehogy rossz emberek meglopják, Gyurka, Gyurka hé!

A kis pékinas riadtan nézett körül.

— Elaludtál, pajtás, — szólt Peti barátságosan. — Ébredj, mert a pereceidet elvihetik.

— Jaj, Istenem, — eszmélt föl Gyurka, — a perccel, a pénz.

— Megvan minden, — vigasztalta Peti, — csöndes, elhagyott utca ez. De, mondd Gyurka, nem aludtál eleget éjszaka, hogy itt elbóbiskoltál?

— Éjszaka aludni? — mosolygott Gyurka fáradtan. — Hát nem tudja az úrfi, hogy pécek éjjel dolgoznak s nekem is segíteni kell?

Peti valósággal meghökkent. Szinte kételkedve kérdezte: — Ez igaz, Gyurka? Egész éjjel dolgoztál? S most perccel árulsz?

— Nem éppen egész éjjel, úrfi: de nagyobbára ébren vagyunk, hiszen a zsemle, kifli, perccel csak úgy jó, ha ropogós, friss. Úgy-e, az úrfi is csak úgy szereti?

— Igen, de én nem tudtam, nem sejtettem, hogy ezért másokat az éjjeli álmától fosztom meg. Tudod mit, Gyurka? Menj haza s feküdj le.

— Nem lehet — mosolygott a pékinas. — Előbb el kell adjam a perccel.

— Ezen is segítünk. Majd eladom én. Jó? Meglátod, milyen ügyes perccel leszek. Aludd ki magad s azután jöjj el hozzánk a pénzért.

Azzal fogta a perccel rudat s mire Gyurka elindult, már a túlsó sarokról hallotta Peti harsány hangját:

— Perccel ve-gye-nek! Friss pe-re-cet!

Az ügyes kertészke.

A kis Rózsikának gyönyörű szép virágos kertje volt. Az anyukája még a tavasszal adott egy jókora darabot a virágoskertjéből, mert Rózsika már nagy lány lett, első elemista és megtudta különböztetni az ibolyát a violától és a violát a szarkalábtól és tudott gyomlálni, noha nem is éppen a legkifogástalanabbul. Még egy kis öntözőkannát is vett neki az anyukája, mert a Rózsika mamája azt akarta, hogy Rózsika már kis lány korában, szokja meg a munkát a virágoskertben. És csakugyan Rózsikának legkedvesebb foglalkozása a kertészkedés lett. Óraszámra tett-vett a kertjében, gyomlálgatott, öntözgetett. A virágpalántjait természetesen az anyukájától kapta s ő irányította, vezette a munkát is, de Rózsika még a barát-nőitől és ismerőseitől is szerzett virágokat és igazán nagyon szép kis virágoskertje volt. Magam is megnéztem és gyönyörködtem a sok, szép, jól gondozott virágokban. Még fehér öszi-rózsa magot is kértem tőle, mert az enyéme nem voltak olyan szépek. Rózsika arca csak úgy ragyogott a boldogságtól, hogy ő adni tud a sajátjából, a saját kezemunkájának a gyümölcséből. Még egy gyönyörű nagy magházat is adott nekem örömeiben, amit ő csinált üres

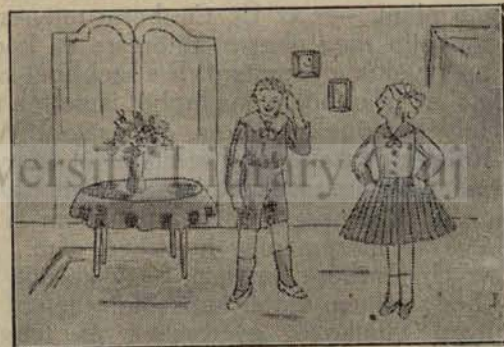
gyufásskatulyából és ami igazán nagy örömet szerzett nekem, mert így legalább nálam is rend lesz a magok körül. Bizonyára ti is csináltatok ilyen magházat. Most ősz van, a magvak gyűjtésének ideje és meglátjátok milyen büszkék lesztek a magházaitokra. Aztán tavasszal kérjétek anyukától egy talpatnyi kis kertet és abba vessétek el a magokat. Meglátjátok milyen öröm lesz a kertetekben dolgozni. Hátha még elgondoljuk, hogy haszonra is lehet kertészkedni. Az én első gimnázista fiam kétszer volt moziba a saját keresményéből, amit a paradicsomjaival szerzett.

Szakáll Istvánné.

Találós képek.

Az „Új Cimborá” 23—24. számában megjelent találós képnek nagyon örültek kis olvasóink. Látva ezt az érdeklődést, elhatározta szerkesztőségünk, hogy ezután gyakrabban hoz találós

1.

képeket. Ennek nemcsak kis olvasóink örülnek majd, hanem a tanítóbácsik, tanítónénik is, mert a gyermekek a fogalmazásban és a helyesírásban gyakorolják magukat.

2.

Az új találós képek több részből állanak s csak akkor kell megírni, amikor az utolsó kép is lejött a sorozatból. Épp azért jó lesz figyelni az összefüggést az egyes képek között, hogy annál ügyesebben megírhatjátok a végül a képek meséjét.

Megszólálnak az édesanyák.

Nagy érdeklődéssel olvasom az Új Cimborá hasábjain megszólaló édesanyák-írásait. Nem most, már rég meg kellett volna szólalnunk, kis lapunk az Új Cimborá már nem ott állana, ahol most áll, hogy még mindig csak a fennmaradásért küzd. Hisz nekünk édesanyáknak elsőrangú szükségünk, hogy a lap megmaradjon, épüljön, szépüljön és erősödjön. A gyermek haszontelansággal is eltölti az idejét, s mindegy neki, hogy mivel tölti. De nekünk, akik felelősek vagyunk az ő jövőjük, jellemük alakulásáért nem mindegy, hogy mivel töltik el szabad idejüket, s mi az, ami az érdeklődésüket leköti. S ha van egy olyan nevelési eszköz, mint az Új Cimborá, amely számunkra az anyák számára fel nem mérhető segítség, igaza van Fáy né Pappszász Ilonának, de Ambrus Károlynének is — azt nagyon meg kell becsülnünk.

Fiaim a számtanban az első években igen gyengén álltak — az Új Cimborá rejtvény-rovata tanította meg őket a fejtörésre és kedveltette meg velük a számtant. S a szebbnél-szebb népdalokat is ebből a kis lapból ismerték meg.

Helyénvalónak találok és osztom Weinhold Kálmán né úrasszony véleményét, hogy nőszövetségeink vezessék be az Új Cimborá napokat. A saját nőszövetségemben nem is lesz akadály, — hiszem más helyeken sem.

Az Új Cimborá tavaszi nagy körútja mutatja, hogy milyen áldott kapcsolatot jelent egy ilyen találkozó, gyermekek és felnőttek között. Egyaránt hasznát látják majd a Nőszövetségek is — az Új Cimborának pedig kétségkívül az erősödését segíti majd elő.

Az bizonyos, hogy eddigi tétlenségünket az Új Cimborával szemben jóvá kell tennünk. Dolgoznunk kell érte — mert első sorban nekünk az anyáknak az érdeke. S azt a 17 Leit amibe a lap átlag havonta kerül minden ügyes édesanya eltudja szakítani a háztartásból — nagyobb öröm ez a kis ujság a gyermekeknek bármily drága ajándéknál is.

Azt hiszem ebben egyetértenek velem a többi édesanyák is.

Üdvözlettel

Simó Árpádné.

DALOLJATOK, KIS CIMBORÁK

A mănăstiri ref. elemi iskola záróvizsgáján énekeltek az I., II. elemisták.

Hívja a nyúl zöld mezőre a fiát,

Gyere kis nyúl, ad az Isten vacsorát.

Gyöngye füre, zöld levélre harmat cseppje hull,

Harmat cseppje hull.

Attól ugrik majd nagyot az ici-pici nyúl.

Kedves fecske.

Egy gyermek kérdi az este:
Hová repülsz kedves fecske?

— Elszállok a nagyvilágba,
Délre, melegebb országba.

— Ne repülj el kedves fecske
Szép hazánktól ilyen messze.

Jere be a szobácskámba,
Ott is van jó meleg kályha.

— Kicsi fiam, jó barátom!

Én a szabadságra vágyom.

Meleg kályha neked való

Nekem csak a napsugár jó!

Braşov.

NEMES NAGY MÁRTHA

Játék is, rajz is.

A rajzokat tervezte: Bilkay Gizella tanítónő.

Öltöztető baba.

Ez is egy csinos ruha. Rajzoljátok le és fessétek ki színes ceruzával s adjátok rá az öltöztető babára.

A fiúknak a következő számban közlünk új állatmintát.

Örömmel olvasom a szerkesztő néni postájából, hogy a „Játék is, rajz is” c. rovat megnyire foglalkoztat benneteket. A kis báránycsapatot megcsináltátok, ki is festetétek. Nagyon helyes. Ha kész az első állatka, tegyétek félre, mert jön még hozzá sok más is. Ha türelemmel mindegyiket kivágjátok, karácsonyra már egy egész állatkertetek lesz. Egy állatból készíthettek 2-3-at, vagy akár egy egész nyájakat is. S hogy el ne szoródjanak, vegyetek egész kemény karton papírt, vagy vékony deszkát s az elkészült állatkákat akkor ragasszátok hozzá a szétválasztott talpuknál fogva,

Tanuljatok sok eszperantó szót!

Az eszperantó éppen olyan tökéletes nyelv, mint bármelyik kulturnemzet nyelve. Ezt az bizonyítja legjobban, hogy a világirodalom remekműveit már mind lefordították eszperantóra, s a fordítások teljes hűséggel tükröztetik vissza az eredetinek minden szépségét.

Igaz, hogy ennek a világnyelvnek a nyelvtana nagyon egyszerű, könnyen megérthető, kivételes szabályai, amelyek tanulását megnehezítenék, nincsenek; minden egyes szabályát egy 9—10 éves gyermek is néhány hét alatt játszva elsajátíthatja, mégis ezen a széphangzású világnyelven csak az fog irodalmi színvonalon beszélni, aki fáradságot nem kimélve, minél több eszperantó szót tanul meg.

Nem kell azt gondolni, hogy az eszperantó nyelv légfeljebb 200—300 szóból áll. Talán ennyi szó is elégséges volna ahhoz, hogy legegyszerűbb mondanivalóinkat kifejezni tudjuk. de ha az ember eszperantó nyelven élvezni akarja a külföldi irodalmi remekművek pompás fordításait, akkor bizony szóbőségünket fokoznunk kell 1000—1500 szóra, s még így is szükségünk lesz egy jó szótárra.

A magyar-eszperantó *nagyszótár* körülbelül négy-öt ujjnyi vastagságú könyv. Abban minden árnyalatú magyar szónak megvan a maga eszperantó jelentése. De nekünk egészen megfelel a *magyar-eszperantó és eszperantó-magyar kisszótár*, mely olcsó, s minden nevesebb könyvkereskedésben kapható és megrendelhető. Tehát kedves Cimboráim, aki eszperantó nyelven jól és — amennyiben lehet — tökéletesen akar beszélni, vagy a külföldi irodalom remekeit eszperantó fordításban akarja élvezni, az mielőbb vegye meg a fentebb jelzett két kötet *kis szótárt*.

A nyelvtani szabályok tudásával, s ennek az olcsó szótárnak segítségével egész könnyen tartalmaz leveleket írhattok a világ minden részén lakó eszperantó társaitoknak. Vagyis kölcsönös levelezést folytathattok a világ akármelyik nemzetének eszperantistájával. (Bélyegeket, tájképeket cserélhettek egymással különösen földrajzi, természettudástokat fejleszthettek a céltudatos levelezéssel.) Gondoljátok meg, hogy ezt a nyelvet több mint 40 millió ember beszéli. Annakidején majd adhatunk nektek külföldi címeiket, hogy levelezés útján barátságot köthessetek finn, lengyel, német, francia, japán, cseh stb. eszperantó cimborákkal.

Teleky Dezső.

Eszperantó nyelvtanfolyam

Vezeti: Kormos Jenő.

Hatodik lecke. — Sesa leciono.

Szóképzés - Wortfarado. — Előképzés - Prefiksoj.

Az eszperanto szavakat elő- és utóképzők hozzáadásával képezzük. Az előképzőket a szavak elejére, az utóképzőket pedig a szavak végére tesszük.

A *mal-* előképző valaminek az ellenkezőjét jelenti.

Pld.:

bela = szép	malbela = csúf
fidela = hűséges	malfidela = hűtlen
sana = egészséges	malsana = beteg
lerta = ügyes	mallerta = ügyetlen
espero = remélni	malespero = kétségbeesni, reménytelenkedni, nem remélni
estimo = tisztelni	malestimo = megvetni

Az *-in* utóképző a nőnemet képezi úgy a személyeknél, mint az állatoknál.

Pld.:

patro = apa	patrino = anya
knabo = fiú	knabino = leány
redaktoro = szerkesztő	redaktorino = szerkesztőnő
reĝo = király	reĝino = királynő
koko = kakas	kokino = tyúk
bovo = ökör	bovino = tehén

Igeragozás — Konjugacio.

A jelentőmód mult idejének ragja az *-is*.

mi skribis = én írtam
vi (ci) skribis = ön írt, te írtál
li
ŝi } skribis = ő írt
ĝi }

ni skribis = mi írtunk
vi skribis = önök írtak, ti írtatok
ili skribis = ők írtak

Humor.

Egy kisközgazda érdeklődik az ötödik gimnáziumba járó fiának tanulmányai iránt.

— Meg vagyok vele elégedve — mondja a tanár — csak kár, hogy a görögöt nem nagyon szereti.

— Érdekes! — tünődik a kisközgazda — tavaly meg a sárgát nem szerette. (T. i. a dinnyét.)

Ahogy kis munkatársaink írnak...

Üdvözlét a Lio-szikla mellől...

(Hiodis Ily nyári beszámolója)

Kis Cimborák, a Lio-szikla mellől.
Küldök nektek, testvéri üdvözlét.
Távol tőletek, e csodaszép vidéken,
Töltöttem el, már sok-sok boldog hetet.

Nem jártam évek óta, e vidéken,
Csodás szépségét, még sem feledhettem.
Úgy éreztem, a robogó vonaton,
Hogy rég látott barátaimra, leltem.

Csak néztem, s nem tudtam betelni véle,
Ráismertem, minden patakra, rétre.
Nem volt szívemnek, semmi kívánsága,
Csak az, hogy Isten áldást adjon rája.

Amint repültünk, magas sziklák között
Melyek, az útra messze kihajolnak,
Fejükön sötét, fenyő koronával,
Mint óriás királyok uralkodnak.

S lábaiknál, a Maros csillogássa,
Mint királynők, ragyogó palástja,
Melyet csak ritka, nagy napokon vesznek,
Midőn egész országuk, népe látja.

A hegyek közt, mintha az óriások
Jó kedvükben, azzal szórakoznának,
Hogy skatulyákat dobálnának széjjel
Úgy állnak ott, a kicsi, fehér házak.

Mintha hangyával, méhvel versenyezne,
Munkálkodik, falvaink szorgos népe.
Nehéz munkáját, dallal fűszerezve,
Gondoskodik, kenyérről egész évre.

E sok szépséget, sok jószágot látva,
S e kék eget, mely úgy ragyog felettem.
Hálát adok a jó Istennek azért,
Hogy itt, e gyönyörű országban születtem.

Ki milyen műveit ismeri Gaál Mózesnek?

Látszik, hogy kis olvasóink szeretettel és érdeklődéssel olvasgatják. Gaál Mózes műveit. Török Márta, Sighișoara. „Achilles haragja” „A legkisebb leány.”

Henter Nagy Éva II. g. o. t. Brașov. „Marci” „Hamka”.

Henter Béla IV. g. o. t. Brașov. „Három kenyeres pajtás”, „Kenyer és becsület”, „Mókus”, „Berci”, „Kujak Andris keleti utazása”, „Egy kis diák naplójából”, „Hun és magyar mondák”, „Dacó uram számára”, „A hős varga”, „Az urasági inas” és az „Áruló” című munkáit ismerik a nagy írónak.

No lássuk, ti többi kis Cimboráink milyen munkákat ismertek Gaál Mózesről?

KIS CSERKÉSZEK

Beszámoló a brașovi Jamboreeról.

A negyedik országos Jamboree a Brașovtól pár kilométerre fekvő Poiana fensikon (1000 m.) volt megtartva (aug. 3—26-ig).

Már aug. elsején megkezdődött a vidám cserkészcsapatok érkezése. Amint megérkeztek elfoglalták helyüket s megkezdődött a tábori élet. Az egyik csoport a konyhát készítette, a másik a sátrakat húzta föl, a harmadik a kertnek ágakat, a kapunak pedig fát hordott az erdőből.

Minden csapat különös gondot fordított a kapura, mert ez a tábor ékessége s a látogatók csalogatója.

Sorra megérkeztek a külföldi csapatok is. Legelőször az egyiptomiak, majd a lengyelek, osztrákok, lettek, franciák, magyarok s utoljára az angolok.

Az ünnepélyes megnyitó aug. 9-én volt, amelyen Ő Fensége II. Károly király is megjelent. Ez alkalommal húzták fel a résztvevő nemzetek zászlóit is.

A Jamboree kiemelkedő száma az esti táborúzó volt. Itt gyűltek össze a különböző nemzetek cserkészei, s itt mutálták be egymásnak nemzetük viseletét, szokásait és táncait.

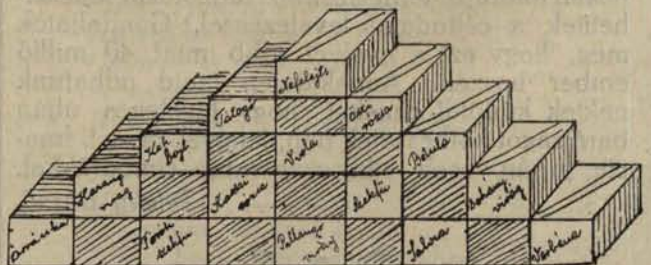
A szokásos versenyeket is megtartották, amelyen szerepelt: a céllövés, gátfutás, staféta, kézügyesség, távolságbecslés, térképezés stb.

A táborozásra nagy befolyással volt az esős idő s ennek tulajdonítható, hogy aug. 26-án a táborozás végetért.

A záróünnepélyt a hagyományos külsőségek mellett tartották meg. Miután a cserkészek felsorakoztak s elhangzottak a záróbeszéd, bevonták a zászlókat és kiosztották a díjakat. Ezután a résztvevő cserkészek elhagyták a fensikot és a városon keresztül a Brașov-i állomásra mentek, ahonnan vonaton folytatták útjukat haza.

Henter Béla, IV. g. o. t.

Rózsika virágmagszekerénye.

Nézzétek meg jól a Rózsika ügyes kis virágmagszekerényét és kis kertészkedők próbáljátok utána csinálni.

MARCELLA NÉNI POSTÁJA

Faff Lajoska IV. el. o. t. Tasnad. A kedves Gizillér néni volt benn megnézni a rajzaidat. Kétszer is megnézte mindeniket. Hallom, hogy szorgalmasan dolgozol agyagból is s máris van készen egy pár tárgyad. A fényképen, amelyet küldtél ezek is rajta vannak. Nono! csak mindig ilyen kitartó légy a dolgaidban Lajoska — meglásd csak az eredmény nem is marad el. — *Albert Pali I. g. o. t. Mercurea-Ciuc.* Mit csinálnak a traktorjaid? a tavaszi körút alkalmával, nagy munkában találtak. Elemista legényke létedre már gépek készítésén törted a fejed. A kis traktor el is készült, én magam is láttam. No, kíváncsi vagyok azóta mit dolgoztál? Irj majd egy rövidebb beszámolót a gépeidről, amik elkészültek, s amik még ezután készülnek majd el. Ha tudod, a rajzát is elkészítheted a gépeidnek. — *Odorheiu linoleummetsző cimboráinknak* üzenem, hogy jól és ügyesen dolgoztak. Munkájuk használható volt — le is közzöltük őket sorra az újságban. Ők nem támogathatják az Új Cimborát előfizetésekkel, mert nincsenek olyan módban — de segíteni kívántak azzal, hogy kezük munkáját ajánlották és adták a lap boldogulásáért. Jóravaló, derék fiúk megérdemlik, hogy nyilvánosan mondjunk köszönetet jószándéku munkájukért. — *Horváth Sarolta Ulmeni.* Örülünk, hogy új helyén jól érzi magát. Előre is köszönjük értünk való fáradozását. Szíves üdvözlét. — *Nemes Nagy Márta Braşov.* Küldeményét megkaptuk. Vannak közöttük figyelemreméltó dolgok. A próza darabok sikerültebbek, mint a versek. Küldjön máskor is dolgaiból, szeretettel fogadjuk munkatársaink közé. — *Balogh Katinka Ig.-Săcuş.* Rég nem hallottunk hírt, az árvaházi kis cimboráinkról. *Pedig a szép játékok leírását azóta is mindig várjuk.* Akik megírják és elküldik, azoknak mi is küldünk valamit ajándékba. — *Teleky Dező Coltesti.* A küldött összeg augjúl. hónapokra vonatkozik. A kiadandók közé egyelőre a karácsonyi színdarabot osztottuk be. A küldött levelet Pirikének átadtam. A levélírásig is szíves üdvözlét. — *Szakáll Sándor III. g. o. t. I. G. Duca.* A találós kép megfejtése közlés alá került. A 23-24 sz. rejtvény megfejtését átadtam a rovatvezetőnek. Hogy megy az eszperantó? Remélem a Kör ebben az évben is megkezdi munkásságát. — *Radó Sándor IV. el. o. t. I. G. Duca.* Végre te is elküldted bemutatkozó leveledet. Jól tetted, már vártam. — Nagyon kedvelem ezt a kis lapot — így írod. Most a IV-ik osztályba léptél. No, segítsen az Isten az új iskolai évben is. — *Hosszu Bözsi Ig.-Săcuş.* Bizony régen volt már, hogy a nagy rajzkiállításod agygyültetek körém és izgulatok, hogy melyikótek mit nyer a versenyen. Látom a leveleitekből, hogy még élénken emlékeztek a találkozóra. De irogassatok is, lássam, hogy fejlődtek, okosodtok. A jelzett előfizetést nem kaptuk meg. Érdeklődjétek meg annál, akinél befizettétek. A megfejtés a döntőbe bekerült. — *Braşov: Nemes Nagy Éva.* Nagyon örültem hosszú beszámoló levelednek, csak azt nem sze-

retem, hogy gyengélkedtél a nyáron. Remélem őszire megerősödsz. Az iskolában igyekezz majd toborozni, kis barátnőid, osztálytársaid közül. Aztán írj máskor is Évikém. — *Kovács Évi Kérdező.* Hogy mikor megyek Brasovba? Még nem tudom, bár szívesen mennék hozzátok. Siető Évinek válaszoltál-e? A toborzót neked is és minden kis cimboráinknak figyelmébe ajánljuk. Azt szeretnék, ha mindenikötök betoborozná kis barátját, barátnőjét, mert úgy lennének csak erőha még egyszer annyian lennének, mint amennyien most vagyunk. — *Csutak Jolánka VI. el. o. t. és Árpika IV. el. o. t.* Már rég készültök írni nekem — most végre meg is született az első levél. Külditek a fényképeket is a bemutatkozó levélben. A fénykép olyan élethű, mintha valóságban látnálak benneteket. Be is tesszük a szép szívalbumunkba. Irjatok máskor is. — *Pozsár Piroška.* Te is a brasovi táborunkhoz tartozol. Meg vagyok elégedve az igyekezetetekkel — a mai postánk nagyrészt a brasovi kis cimboránk levelei teszik ki. Az előfizetés beérkezett. Gergely Évának küldtünk újságot. *Gyűjtöd a bogarakat, szeretnél egy olyan kis cimborával levelezni, aki szintén bogárgyűjtő.* Remélem akadni fog valaki. — *Sanek Boriska I. g. o. t.* Brasovi gimnázista lettél Boriskám. No, ha ott járok, meglátogatlak, lássam nőttél-e? A lapot áírtuk Rinner Éva címére. Remélem majd írtok Évikével együtt s beszámoltok az eszperantó tudományokról. — *Gáll Béla IV. g. o. t.* Az eszperantóból már szép előhaladást tettél — barátaiddal együtt tanultok. Karácsonyra eszperantó levelet akartok nekem írni. No, várni fogom a leveleteket. — *Rápolthy Jenőke I. g. o. t.* Dehogy is haragszom, hogy eddig nem írtál — majd írsz lelkem ezután, ha már nem leszel beteg. Nagyon sajnáltam, hogy apukával nem találkozhattam. A rajzaid ügyesek, a kiállításra elvisszük. Lám-lám már te is gimnázista vagy. Megnőnek az én fiaim. De nőjjenek is. Ez azélet rendje. Irj máskor is. — *Levente és Barna* aláírással küldött levélben azt írod, evente, hogy öcséd Barna szeretne valakivel levelezni. Ez mind nagyon helyes, de ha nem írtátok a levélbe a családi neveteket, az osztály számát, a helységet, nem tudom kitalálni kik vagytok s hova valók. Irjatok meg hát rövidesen. Egyben ismét felhívjuk kis Cimboráink figyelmét, hogy *a levélbe írjanak kelteztést, a családi nevüket, osztály számát és a város nevét. Ezt minden levélbe oda kell írni.* — *Odorheiu Izsák Ibi I. g. o. t.* A nyarat Kóhalomban töltötöd — persze pompásan telt az idő. Most már te is gimnázista vagy. Remélem ezután is jó toborzó leszel. — *Brâncovenesti, Mátray Iluska.* Nagy dicséret, ha Fodor tanító bácsi úgy vélekedett rólad, hogy tavaly az osztályodban te voltál a legjobb. Én hiszem, hogy az idén is az leszel. A nyár pompásan telt el. Beiuşon és Oradean nyaraltál. Irj máskor is Iluskám. — *Petreni, Ádám Kató.* Rejtvény megfejtésed a döntőbe sorozták. Szorgalmas rejtvény fejtőnk vagy Katóka — és mi a fő — szépen rendezesen írsz. — *Sighişoara, Török Márta IV. el. o. t.* Sajnálod, hogy vége a szép nyárnak. Bizony én is

sajnálom, de meglásd Mártuskám az ősznek is meglesznek az örömei. Amikör írtál éppen borús, esős idő volt — hozzá fogtál hát a rejtvény fejtéshez. Be is küldted a megfejtést. Ha te beküldted én meg átadom a rovat vezetőnek. — *Cristur, Gálffy Gáborka* III. el. o. t. Azt hiszem most már te is visszatértél a nyaralásból. A rejtvényt szorgalmasan fejtegeted — s nem is kézzel de géppel írtál. Már látom, hogy prókátornak készülsz. — *Sánsimon, Krafft Géza*. Rejtvény megfejtésed átadtam a rovat vezetőnek. Hol s merre töltötted a nyarat? Várom a beszámoló! — *Cluj*. Izenjük nektek cluji kis cimborák, hogy a szombat délutáni találkozók ismét megkezdődtek. Szívesen várunk benneteket 4 órától 6-ig, 7-ig, tartanak a találkozók. — *Mártonffy Laci* III. el. o. t. A nyár nem telt el haszontalanul, — mert addig törted a fejed, addig költögtél, míg egy kis verset költöttél. A vers címe: *Őszi ének*. De a cím nem fontos, akár mi más is lehetne — a fő a tartalom. Igaz e Mártonffy Laci? Hogy is szól csak a vers?

Szedem szép rózsáját, kötöm bokkrétáját
A fejére tűzöm gyöngyös koszorúját.
Erdő szélén gerlice, egy icike-picike
Mond meg édes nevedet, hogyan hívnak tégedet?

Ha aztán bejössz a szerkesztőségbe nemcsak a versről, de a helyesírásról is beszélünk majd. — *Pataky Béla* III. el. o. t. Szorgalmasan dolgozol az Uj Cimborának. Nem csak megfejtet a rejtvényeket, de újakat is szerkesztel. Azonban az újaknál mindig arra kell törekedni, hogy azt te magad találd ki. Szombaton délutánonként jöjj be aztán, itt szerkesztünk majd egy pár új rejtvényt. A toborzóban részt veszel-e? — *Neuwirth Juci*. Örültem, hogy meglátogattál a szerkesztőségben. Egy nagyon helyes, jó modoru kislányt ismertem meg benned. Szeretnék gyakrabban is látni. A megfejtés jó. — *Fodor Margit* I. g. o. t. Nemcsak megfejtést, de új rejtvényt is küldtél be. Jöjj majd be, hogy megismerjelek. — *Léderer Éva és Salamon gyerekek*. Jó barátságban vagytok, azért mindig közösen írjátok a levelet. Nagyon helyes ezután is írhatjátok. Évike te a legutóbbi levedbe verset is írtál. Majd jöjj be, mert szeretnék erről a versről veled beszélni. Azt is helyesnek találok, hogy a persely pénzetekből ti magatok jártatjátok az Uj cimborát. Erről példát vehetnek a többi gyerekek is. No, hát csak gyűjtésétek szorgalmasan továbbra is. Az a sok sok öröm lesz érte a jutalom, amit az Uj Cimborá minden egyes száma visz majd nektek. — *Brasov, Henter Béla*. IV. g. o. t. Derék munkát végeztél Béla barátunk. Már azt hittem hiába hangzott el a felhívásunk a braşovi jámborée beszámolójára vonatkozóan, nem lesz, aki meg írja, de ime te megmentetted a braşovi kis cimborák becsületét és nagy gondnal és körültekintéssel elkészítetted és beküldted. Jól van Henter Béla — a beszámolót le is közöljük.

FEJTÖRŐ

Rovatvezető: Súlyom István.

1. Befüregjtvény.

Beküldte: Fodor Margitka, I. g. o. tan.

T
T T
T T
T

2. Kockarejtvény.

Beküldte: Gálffy Gábor III. el. o. tan.

1	P	A	K	A
2	L	A	K	A
3	A	P	A	P
4	K	R	A	A

- 1—1 Kerti szerszám.
2—2 Termét, forma.
3—3 Nagyszülő.
4—4 Testrész, névelővel.

Megfejtési határidő: 1936. október 5. A megfejtők között jutalomkönyveket sorsolunk ki.

A 23—24-ik számban közölt keresztrejtvény megfejtése: Vizszintes: 1. Csokoládé. 6. Izletessé. 20. Gyorsütem. 23. Korcsolya. Függőleges: 1. Csillagok és 5. Éléskamra.

A 25-ik számban közölt rejtvények megfejtése: 1. Szórejtvény: Keresztrejtvény. 2 Földrajzi póllőrejtvény: Gusztáv Adolf.

Helyes megfejtést küldtek be: Gálffy Gábor, Damó Sára, Radó Sándor, Szakál Sándor, Kraft Géza, Rápolthy Jenő, Török Márta, Pataki Béla, Ádám Katóka, Iszlay Matild, Erzsébet és Jenőke, Bogdán Imike, Kovács Évi, Fodor Margitka, Neuwirth Juci, Nemes Nagy Éva, a Salamon gyerekek, Léderer Éva és Hosszú Bözsike.

Nyertesek lettek: Kovács Évi, Pataki Béla és Rápolthy Jenő.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatársak:

TELEKY DEZSŐ és SIMON SANDOR.

Minden cikkért a szerzője felelős.

Kiadja: a Minerva Nyomdai Műintézet R.-T. Cluj.